

Brüssel, 8. märts 2019
(OR. en)

7245/19

Institutsioonidevahelised
dokumendid:
2018/0416(NLE)
2018/0415(CNS)

FISC 160
ECOFIN 277
DIGIT 53

A-PUNKTI MÄRKUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Saaja: Nõukogu

Komisjoni dok nr: 15471/18 - COM(2018) 819 final
15472/18 - COM(2018) 821 final

Teema: Käibemaksu rakendusnormid e-kaubanduses

a) Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse 28. novembri 2006. aasta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ kaupade kaugmüüki ja teatavaid omamaiseid tarneid käsitlevate sätete osas

b) Ettepanek: nõukogu rakendusmäärus, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 seoses kauba tarnimise või teenuste osutamisega, mis tehakse võimalikuks elektrooniliste liideste abil, ja erikordadega, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid

– Üldine lähenemisviis

I. SISSEJUHATUS

1. Komisjon esitas 11. detsembril 2018 nõukogule vastavalt oma teatisele „Ühtse ELi käibemaksuala suunas“¹ kaks järgmist seadusandlikku ettepanekut:

¹ COM (2016) 148 final.

- ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse 28. novembri 2006. aasta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ kaupade kaugmüüki ja teatavaid omamaiseid tarneid käsitlevate sätete osas²; ning
- ettepanek: nõukogu rakendusmäärus, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 seoses kauba tarnimise või teenuste osutamisega, mis tehakse võimalikuks elektrooniliste liideste abil, ja erikordadega, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid.³

2. Nende ettepanekute („e-kaubanduse käibemaksusüsteemi käsitlev pakett“) eesmärk on sätestada üksikasjalikud normid e-kaubanduse uute käibemaksueeskirjade toimimise tagamiseks tulenevalt 2021. aasta jaanuaris jõustuva nõukogu direktiiviga (EL) 2017/2455 (e-kaubanduse käibemaksu direktiiv)⁴ tehtud muudatustest. Määruse ettepanekus selgitatakse eelkõige olukordi, mille puhul arvatakse, et elektroonilised liidesed nagu turg, platvorm ja portaal hõlbustavad kaupade ja teenuste müüki kasutajate vahel, ning täpsustatakse teabe liik, mida tuleb säilitada elektroonilise liidese kaudu sooritatud müügitehingute kohta. Samuti selgitatakse ettepanekus, millistel tingimustel ei ole turg kohustatud kaubatarne pealt maksma käibemaksu, mis ületab käibemaksu, mis nende tarnete eest deklareeritakse ja tasutakse.

² Dok 15471/18 FISC 556 ECOFIN 1192 DIGIT 253.

³ Dok 15472/18 FISC 557 ECOFIN 1193 DIGIT 254.

⁴ ELT L 348, 29.12.2017, lk 7.

II. ÜLEVAADE OLUKORRAST

3. Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Euroopa Parlamendi arvamusi institutsioonidevahelise dokumendi 2018/0415 (CNS) kohta ei ole veel esitatud.
4. Alaliste esindajate komitee leppis 8. märtsil 2019 kokku eespool nimetatud ettepaneku esitamises nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) 12. märtsi 2019. aasta istungile päevakorra A-punktina.

III. KOKKUVÕTE

5. Nõukogul (majandus- ja rahandusküsimused) palutakse oma 12. märtsi 2019. aasta istungil leppida päevakorra A-punktidenä esitatud mõlema ettepaneku suhtes kokku üldine lähenemisviis.
-

2018/0415 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse 28. novembri 2006. aasta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ kaupade
kaugmüüki ja teatavaid omamaiseid tarneid käsitlevate sätete osas**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ,³ nagu seda on muudetud nõukogu direktiiviga (EL) 2017/2455,⁴ on sätestatud, et kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, või teeb võimalikuks ühendusesisese kaupade tarne maksukohustuslaselt, kelle asukoht ei ole ühenduses, mittemaksukohustuslasele, loetakse, et tarne võimalikuks teinud maksukohustuslane on saanud ja tarninud need kaubad ise. Kuna kõnealune säte jagab ühe tarne kaheks, on vaja kindlaks määrata, millise tarnega seostada kaupade lähetamine või vedu, et määrata nõuetekohaselt kindlaks nende tarnekoht. Lisaks tuleb tagada, et nimetatud kahe tarne maksustatav teokoosseis toimuks samal ajal.
- (2) Kui maksukohustuslane, kes teeb elektroonilise liidese abil võimalikuks kaupade tarne ühenduses asuval mittemaksukohustuslasele, võib vastavalt kehtivatele õigusnormidele arvata maha ühendusevälisele tarnijale makstud käibemaksu, siis on oht, et viimane ei maksa käibemaksu maksuhaldurile. Sellise ohu vältimiseks peaks elektroonilise liidese kaudu kaupu müüvalt tarnijalt pärit tarne olema käibemaksust vabastatud, samas kui talle tuleks anda õigus arvata maha tarnitud kauba ostmise või importimisega seoses tasutud sisendkäibemaks. Sel eesmärgil peaks tarnija olema alati registreeritud liikmesriigis, kus ta need kaubad soetas või kuhu ta need importis.
- (3) Ühendusevälised tarnijad, kes kasutavad kaupade müümiseks elektroonilist liidest, võivad omada varusid mitmes liikmesriigis ja lisaks ühendusesisesele kaupade kaugmüügile tarnida nendest varudest kaupu ka sama liikmesriigi tarbijatele. Praegu ei ole sellised tarned hõlmatud erikorraga, mida kohaldatakse ühendusesisesele kaupade kaugmüügile ja teenustele, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis. Halduskoormuse vähendamiseks peaks maksukohustuslastel, kes teevad võimalikuks kaupade tarnimise mittemaksukohustuslastele ühenduses elektroonilise liidese abil, kelle puhul loetakse, et nad on saanud ja tarninud need kaubad ise, olema lubatud kasutada kõnealust erikorda, et deklareerida ja maksta käibemaksu nende omamaiste tarnete eest.

³ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁴ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

- (4) Selleks et tagada kaupade importimisel ühtsus käibemaksu ja imporditollimaksu tasumisel, tuleks impordikäibemaksu tollile tasumise aeg, kui kasutatakse impordikäibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda, viia vastavusse sellega, mis on tollimaksu suhtes ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 111⁵.
- (5) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁶ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate riigisiseste õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (6) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) V jaotise 1. peatüki 2. jaole lisatakse artikkel 36b:

„Artikkel 36b

Kui maksukohustuslane loetakse olevat kauba kätte saanud ja tarninud vastavalt artiklile 14a, seostatakse kauba lähetamine või vedu selle maksukohustuslase tehtud tarnega.“

- 1a) artikkel 66a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 66a

Erandina artiklitest 63, 64 ja 65 tekivad maksukohustuslase poolt, keda loetakse olevat kauba kätte saanud ja tarninud vastavalt artiklile 14a, kaubatarne ning kõnealusele maksukohustuslasele tarnimise maksustatav teokoosseis ja käibemaksu sissenõutavus makse aktsepteerimisega samal ajal.“

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

⁶ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

- 2) lisatakse artikkel 136 a:

„Artikkel 136a

Kui maksukohustuslane loetakse olevat kauba kätte saanud ja tarninud vastavalt artikli 14a lõikele 2, vabastavad liikmesriigid käibemaksust selle kauba tarne kõnealusele maksukohustuslasele.“

- 3) artikli 169 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) tehingud, mis on maksust vabastatud artiklite 136a, 138, 142 või 144, artiklite 146–149, artiklite 151, 152, 153 või 156, artikli 157 lõike 1 punkti b, artiklite 158–161 või artikli 164 kohaselt;“.

- 4) artikli 204 lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid ei või siiski kohaldada teises lõigus osutatud võimalust artikli 358a punktis 1 määratletud maksukohustuslaste suhtes, kes on valinud maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole ühenduses, osutatavate teenuste erikorra.“

- 4a) Artikli 272 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) maksukohustuslased, kes ei tee ühtki artiklites 20, 21, 22, 33, 36, 136a, 138 ja 141 nimetatud tehingutest ega toimingutest;“.

- 5) XII jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikorrad, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid“.

- 6) XII jaotise 6. peatüki 3. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikord, mida kohaldatakse ühendusesisese kaupade kaugmüügi puhul, kaupade tarne puhul liikmesriigis elektrooniliste liideste kaudu, mis teevad sellise tarne võimalikuks, ja teenuste puhul, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis“.

- 7) Artikkel 369a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369a

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist:

- 1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht asub ühenduse, kuid mitte tarbimisliikmesriigi territooriumil;
- 2) „registreerimisliikmesriik“ – liikmesriik, mille territooriumil on maksukohustuslase ettevõtte asukoht või, kui tema ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, siis liikmesriik, kus on tema püsiv tegevuskoht.

Kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses rohkem kui üks püsiv tegevuskoht, loetakse registreerimisliikmesriigiks seda püsiva tegevuskohaga liikmesriiki, mille kohta maksukohustuslane märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda. Selline otsus on maksukohustuslase suhtes siduv vastaval kalendriaastal ning kahel sellele järgneval kalendriaastal.

Kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht ei ole ühenduses ja tal ei ole seal püsivat tegevuskohta, on registreerimisliikmesriik see liikmesriik, kust kauba lähetamine või vedu algab. Kui kauba lähetamine või vedu algab rohkem kui ühest liikmesriigist, märgib maksukohustuslane, milline nendest liikmesriikidest on registreerimisliikmesriik. Selline otsus on maksukohustuslase suhtes siduv vastaval kalendriaastal ning kahel sellele järgneval kalendriaastal;

- 3) „tarbimisliikmesriik“ – üks järgmistest:
 - a) teenuste osutamise puhul liikmesriik, mida käsitatakse teenuste osutamise kohana vastavalt V jaotise 3. peatükile;
 - b) kaupade ühendusesisese kaugmüügi puhul liikmesriik, kus kaupade lähetamine või vedu tarbijale lõpeb;
 - c) kaupade tarnimise puhul maksukohustuslase poolt, kes teeb sellise tarne võimalikuks vastavalt artikli 14a lõikele 2, kui tarnitavate kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis, siis kõnealune liikmesriik.“

8) Artikkel 369b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369b

Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada järgmistel maksukohustuslastel:

- a) ühendusesisest kaupade kaugmüüki teostav maksukohustuslane;
- b) maksukohustuslane, kes teeb võimalikuks kaupade tarne vastavalt artikli 14a lõikele 2, kui tarnitavate kaupade vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis;
- c) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis ja kes osutab teenuseid mittemaksukohustuslasele.

Käesolevat erikorda kohaldatakse kõigi asjaomase maksukohustuslase poolt ühenduses tarnitavate kaupade või osutatavate teenuste suhtes.“

9) Artikli 369e punkt a asendatakse järgmisega:

- „a) maksukohustuslane teatab, et ta ei teosta enam kõnealuse erikorra hõlmatud kaupade tarnet ega osuta enam kõnealuse erikorra hõlmatud teenuseid;“.

10) Artikkel 369f asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369f

Kõnealust erikorda kasutatav maksukohustuslane esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorra hõlmatud kaupade tarne või teenuste osutamine on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.“

11) Artikli 369 g lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369d osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number, ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, tarnete käibemaksuta koguväärtus, kohaldatav käibemaksumäär, kogusumma vastava käibemaksumäära puhul ja maksustamisperioodil käesoleva erikorra alla kuuluvate järgmiste tarnete eest tasumisele kuuluva käibemaksu kogusumma:

- a) ühendusesisene kaupade kaugmüük;
- b) kaubatarned vastavalt artikli 14a lõikele 2, kui kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis;
- c) teenuste osutamine.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama ka varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 4.

2. Kui kaup lähetatakse või veetakse muudest liikmesriikidest kui registreerimisliikmesriigist, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka käibemaksuta koguväärtust, kohaldatavat käibemaksumäära, kogusummat vastava käibemaksumäära puhul ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summat seoses käesoleva erikorra alla kuuluvate järgmiste tarnetega iga liikmesriigi kohta, kust kaup on lähetatud või veetud:

- a) kaupade ühendusesisene kaugmüük, välja arvatud maksukohustuslase poolt vastavalt artikli 14a lõikele 2 tehtud kaugmüük;
- b) kaupade ühendusesisene kaugmüük ja kaupade tarne, mille maksukohustuslane teeb artikli 14a lõike 2 kohaselt, kui kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis.

Punktis a osutatud tarnete puhul sisaldab käibedeklaratsioon ka iga sellise liikmesriigi antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit või maksuviitenumbrit.

Punktis b osutatud tarnete puhul sisaldab käibedeklaratsioon ka iga sellise liikmesriigi antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit või maksuviitenumbrit, kui need on olemas.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama käesolevas lõikes osutatud teavet tarbimisliikmesriikide kaupa välja tooduna.

3. Kui kõnealuse erikorra alusel teenuseid osutaval maksukohustuslasel on lisaks registreerimisliikmesriigis asuvale püsivale tegevuskohale üks või mitu muud püsivat tegevuskohta, kust teenuseid osutatakse, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka käibemaksuta koguväärtust, kohaldatavat käibemaksumäära, kogusummat vastava käibemaksumäära puhul ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summat seoses osutatavate teenustega iga liikmesriigi kohta, kus tal on tegevuskoht, koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri või selle asukoha maksuviitenumbriga tarbimisliikmesriikide kaupa välja tooduna.“

12) Artikli 369zb lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 osutatud käibemaks makstakse kord kuus imporditollimaksu tasumise tähtpäevaks.“

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 31. detsembriks 2020. Liikmesriigid edastavad kõnealuste õigusnormide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid meetmeid alates 1. jaanuarist 2021.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 seoses kauba tarnimise või teenuste osutamisega, mis tehakse võimalikuks elektrooniliste liideste abil, ja erikordadega, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,¹ eriti selle artiklit 397,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ² muudeti nõukogu direktiiviga (EL) 2017/2455,³ millega muu hulgas laiendati erikordade kohaldamisala ühenduseväliste maksukohustuslastele, kes osutavad telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid mittemaksukohustuslastele, mis tahes liiki teenuste suhtes, samuti ühendusesisese kaupade kaugmüügi ning kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi suhtes. Direktiiviga (EL) 2017/2455 kehtestati ka teatavad sätted, mida kohaldatakse selliste maksukohustuslaste suhtes, kes teevad võimalikuks teiste maksukohustuslaste kaubatarne tegemise või teenuste osutamise elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil.

¹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

² Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

³ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

- (2) Nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011⁴ sätestatud erikordade kohaldamise üksikasjalikke sätteid tuleks pärast nende kohaldamisala laiendamist ajakohastada.
- (3) Direktiivis 2006/112/EÜ sätestatud mõisted „ühendusesisene kaupade kaugmüük“ ja „kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük“ hõlmavad ka kaubarneid, kui tarnija sekkub kaudselt kauba lähetamisse või vedamisse kliendile. Selleks et tagada kõnealuste määratluste nõuetekohane ja ühetaoline kohaldamine kõigis liikmesriikides ning suurendada õiguskindlust nii ettevõtjate kui ka maksuhaldurite jaoks, on vaja selgitada ja määratleda mõiste „kaudselt“ tähendus selles kontekstis.
- (4) Et tagada ühenduses kaupade ja teenuste pakkumist võimaldavate maksukohustuslaste suhtes kohaldatavate sätete ühetaoline kohaldamine kõikides liikmesriikides ning suurendada õiguskindlust selliste maksukohustuslaste, kelle suhtes kohaldatakse käibemaksueeskirju, ja neid eeskirju jõustavate maksuhaldurite jaoks, on vaja täpsemalt määratleda mõiste „teeb võimalikuks“ tähendus ning selgitada, millal ei tee maksukohustuslane kaupade või teenuste tarnimist elektroonilise liidese kaudu võimalikuks.
- (5) Selleks et tagada käibemaksueeskirjade ühetaoline kohaldamine, on vaja selgelt kindlaks määrata hetk, mil kliendi makse loetakse aktsepteerituks, et teha kindlaks, millisel maksustamisperioodil peavad maksukohustuslased, kes teevad kaubarneid ühenduses elektroonilise liidese abil võimalikuks, või mis tahes maksukohustuslased, kes kasutavad kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorda, oma tärned deklareerima.
- (6) On vaja määratleda teabe liik, mida maksukohustuslased, kes teevad võimalikuks kaupade tarne ja teenuste osutamise ühenduses elektroonilise liidese kaudu, peavad oma arvestusandmetes säilitama. Arvesse peaks võtma sellistele maksukohustuslastele kättesaadava teabe iseloomu, selle asjakohasust maksuametite jaoks ning nõuet, et selline arvepidamine ja andmete säilitamine oleks proportsionaalne, et järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679⁵ sätestatud õigusi ja kohustusi.

⁴ Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

- (7) Maksukohustuslase puhul, kes teeb võimalikuks teatavad kaubatarned ühenduses elektroonilise liidese kaudu, loetakse, et ta on saanud ja tarninud kaupa ise ning on kohustatud tasuma nende tarnete pealt käibemaksu. Oluline on arvesse võtta, et selline maksukohustuslane võib sõltuda selle elektroonilise liidese kaudu kaupu müüvate tarnijate esitatud teabe täpsusest, et nõuetekohaselt deklareerida ja maksta tasumisele kuuluva käibemaksu summa. Seetõttu on mõistlik sätestada, et kõnealust maksukohustuslast ei peeta vastutavaks ühegi käibemaksusumma eest, mis ületab käibemaksu, mille ta nende tarnetega seoses deklareeris ja maksis, kui saadud teave on ekslik ja kui ta suudab tõestada, et ta seda põhjendatult ei teadnud ega saanudki teada. See peaks võimaldama liikmesriikidel vabastada sellised maksukohustuslased täiendavast käibemaksukohustusest, kui nad tegutsevad heas usus.
- (8) Selleks et vähendada nende maksukohustuslaste halduskoormust, kes teevad võimalikuks teatavad kaubatarned ühenduses elektroonilise liidese abil, on asjakohane nad vabastada kohustusest tõendada müüja ja kliendi staatust. Seepärast tuleks kehtestada teatavad vaidlustatavad eeldused, mille puhul kõnealust elektroonilist liidest kasutades kaupu müüvate tarnijate puhul eeldatakse, et nad on maksukohustuslased ja nende kliendid mittemaksukohustuslased.
- (9) Kahtluste vältimiseks on vaja täpsustada, et sellise vahendaja identifitseerimisnumber, kes tegutseb impordikorda kasutava maksukohustuslase nimel ja eest, on luba, mis võimaldab tal tegutseda vahendajana, ja seda ei saa kasutada tema enda tehtavate maksustatavate tehingute käibemaksu deklareerimiseks.
- (10) Sätet, mille kohaselt ei või maksukohustuslane, kes loobub vabatahtlikult erikorra kasutamisest, kahe kalendrikvartali jooksul nimetatud erikorda uuesti kohaldada, ei pea liikmesriigid vajalikuks ning see võib tekitada asjaomasele maksukohustuslasele lisakoormust. Seepärast tuleks kõnealune säte välja jätta.
- (11) Selleks et piirata varasematesse erikorra kohastesse käibedeklaratsioonidesse tehtavate muudatuste IT-mõju, on soovitatav sätestada, et käibedeklaratsioonis tehtud parandused, mis on seotud maksustamisperioodiga, mis eelneb kuupäevale, millest alates liikmesriigid peavad kohaldama direktiivi (EL) 2017/2455 artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikke siseriiklikke meetmeid, tuleb teha kõnealuse deklaratsiooni muudatustega. Kuna eelmiste käibedeklaratsioonide parandused tuleb esitada järgnevas deklaratsioonis maksustamisperioodide kohta alates 1. jaanuarist 2021, ei saa erikorra kohaldamisalasse mittekuuluvad maksukohustuslased edaspidi teha parandusi hilisema deklaratsiooniga. Sellest tulenevalt on vaja sätestada, et sellised parandused tuleks esitada otse asjaomaste tarbimisliikmesriikide maksuhalduritele.
- (12) Kuna kliendi nime tuleb säilitada erikorda kasutava maksukohustuslase arvestusandmetes üksnes siis, kui nimi on sellele maksukohustuslasele teada, kuna seda teavet ei ole vaja selleks, et määrata kindlaks liikmesriiki, kus tarnete suhtes kohaldatakse käibemaksu, ja kuna sellise teabe säilitamine võib tõstatada andmekaitseküsimusi, ei ole enam vaja lisada kliendi nime arvestusandmetesse, mida peavad säilitama erikorda kasutavad maksukohustuslased. Selleks et hõlbustada erikorraga hõlmatud kaubatarnete kontrolli, on maksukohustuslaste säilitatava teabe hulka siiski vaja lisada teave kauba tagastamise kohta ning saadetise või tehingu number.

(13) Selleks et tagada ühtsus ühelt poolt impordikäibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorra ning teiselt poolt tollimaksu tasumise edasilükkamist käsitlevate tollieeskirjade vahel ning selleks, et tagada impordikäibemaksu nõuetekohane tasumine sellise erikorra kasutamisel, tuleks täpsustada, et erikorra alusel tasutava impordikäibemaksu igakuine makse võiks toimuda vastavalt tavapärastele tingimustele, mida kohaldatakse tollialaste õigusaktide kohaselt, millega lubatakse tollimaksu tasumise edasilükkamist. Peale selle tuleks täpsustada, et erikorra kohaldamine ei kohusta liikmesriike nõudma, et kaupa tollile esitav isik on saanud isikult, kellele kaup saadetakse, volituse esitada kaupa tollile tema eest.

(14) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 muudetakse järgmiselt.

1) IV peatükki muudetakse järgmiselt:

a) IV peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„MAKSUSTATAVAD TEHINGUD

(DIREKTIIVI 2006/112/EÜ IV JAOTIS)

1. JAGU

Kaubatarne

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 14–19)“;

b) lisatakse artiklid 5a, 5b ning 5c ja 5d:

„Artikkel 5a

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14 lõike 4 kohaldamisel loetakse kaup tarnija poolt või tema nimel lähetatuks või veetuks, sealhulgas juhul, kui tarnija sekkub kaudselt kauba lähetamisse või vedamisse, eelkõige järgmistel juhtudel:

- a) kui tarnija teostab kauba lähetamise või veo allhanke korras kolmanda isiku kaudu, kes tarnib kauba kliendile;
- b) kui kaupade lähetamise või veo korraldab kolmas isik, kuid tarnija vastutab kas täielikult või osaliselt kauba kättetoimetamise eest kliendile;
- c) kui tarnija esitab arve ja võtab kliendilt veotasu ning kannab selle edasi kolmandale isikule, kes korraldab kauba lähetamise või veo;
- d) kui tarnija reklaamib kliendile mis tahes viisil kolmanda isiku kättetoimetamisteenuseid, loob kliendi ja kolmanda isiku vahel kontakti või esitab kolmandale isikule muul viisil teabe, mis on vajalik tarbijale kauba kättetoimetamiseks.

Kaupu ei loeta siiski tarnija poolt ega tema nimel saadetuks või veetuks, kui klient veab kaupa ise või kui klient korraldab kauba kättetoimetamise kolmanda isiku kaudu ja tarnija ei sekku otseselt ega kaudselt nende kaupade lähetamise või veo korraldamisse ega abistamisse.

Artikkel 5b

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14a kohaldamisel tähendab „võimalikuks tegemine“ elektroonilise liidese kasutamist, mis võimaldab kliendil ja selle liidese [...] kaudu kaupu müügiks pakkaval tarnijal [...] ühendust võtta, mille tulemusel toimub kaubarne selle elektroonilise liidese kaudu.

Maksukohustuslane ei tee võimalikuks kaubarnet, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) kõnealune maksukohustuslane ei kehtesta otseselt ega kaudselt kaubarne mis tahes tingimusi;
- b) kõnealune maksukohustuslane ei ole otseselt ega kaudselt seotud kliendilt tasu sissenõudmise lubamisega;
- c) kõnealune maksukohustuslane ei ole otseselt ega kaudselt seotud kaupade tellimise või kättetoimetamisega.

Direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 14a ei kohaldata maksukohustustase suhtes, kes pakub ainult midagi järgmistest:

- a) maksete töötlemine seoses kaubarnetega;
- b) kaupade noteerimine või reklaam;

- c) klientide ümbersuunamine või edastamine muudele kaupu müügiks pakkuvatele elektroonilistele liidestele, ilma et sekkutaks edaspidi tarnimisse.

Artikkel 5c

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14a kohaldamisel ei vastuta maksukohustuslane, keda loetakse olevat kauba ise kätte saanud ja tarninud, sellise käibemaksu tasumise eest, mis ületab käibemaksu, mille ta deklareeris ja tasus nende tarnete eest, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) maksukohustuslane sõltub teabest, mille on esitanud elektroonilise liidese kaudu kaup müüvad tarnijad või muud kolmandad isikud, et nõuetekohaselt deklareerida ja maksta nende tarnete eest käibemaksu;
- b) punktis a osutatud teave on ekslik;
- c) maksukohustuslane saab tõendada, et ta ei teadnud ega saanud põhjendatult teada, et see teave ei olnud õige.

Artikkel 5d

Kui tal ei ole vastupidiseid andmeid, võib maksukohustuslane, keda loetakse olevat kauba kätte saanud ja tarninud direktiivi 2006/112/EÜ artikli 14a alusel, käsitleda:

- a) isikut, kes müüb kaup elektroonilise liidese kaudu, maksukohustuslasena;
- b) kõnealust kaupa ostvat isikut mittemaksukohustuslasena.“;
- c) artikli 6 ette lisatakse järgmine pealkiri:

„2. JAGU

Teenuste osutamine

(direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 24–29)“.

- 2) Artikkel 14 jäetakse välja.
- 3) Lisatakse Va peatükk:

„Va PEATÜKK

MAKSUSTATAV TEOKOOSSEIS JA KÄIBEMAKSU SISSENÕUTAVUS

(DIREKTIIVI 2006/112/EÜ VI JAOTIS)

Artikkel 41a

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 66a kohaldamisel loetakse makse aktsepteerimise ajaks aeg, mil elektroonilise liidese kaudu kaupu müüva tarnija poolt või nimel on saadud makse kinnitus, makse autoriseerimisteade või kliendipoolne makse tasumise kohustus, olenemata sellest, millal raha tegelik makse toimus, olenevalt sellest, milline kuupäev on kõige varasem.“

- 4) X peatükki lisatakse 1a jagu:

„1a. JAGU

Arvepidamine

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 241–249)

Artikkel 54b

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 242a kohaldamisel tähendab „võimalikuks tegemine“ elektroonilise liidese kasutamist, mis võimaldab kliendil ja selle elektroonilise liidese kaudu teenuseid või kaupu müügiks pakkuval tarnijal ühendust võtta, mille tulemusel toimub teenuste osutamine või kaubatarne selle elektroonilise liidese kaudu [...].

Mõiste „võimalikuks tegemine“ ei hõlma kaubatarnet või teenuste osutamist, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) maksukohustuslane ei kehtesta otseselt ega kaudselt tarne mis tahes tingimusi;
- b) maksukohustuslane ei ole otseselt ega kaudselt seotud kliendilt tasu sissenõudmise lubamisega;
- c) maksukohustuslane ei ole otseselt ega kaudselt seotud kaupade tellimise või kättetoimetamisega või teenuste osutamisega.

2. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 242a kohaldamisel ei hõlma mõiste „võimalikuks tegema“ juhtumeid, kus maksukohustuslane pakub ainult midagi järgmistest:

- a) maksete töötlemine seoses tarnetega;
- b) kaupade või teenuste noteerimine või reklaam;
- c) klientide ümbersuunamine või edastamine muudele kaupade või teenuseid pakkuvatele elektroonilistele liidestele, ilma et sekkutaks edaspidi tarnimisse.

Artikkel 54c

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 242a osutatud maksukohustuslane säilitab järgmised andmed tarnete kohta, mille puhul loetakse ta olevat kauba ise kätte saanud ja tarninud kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 14a või kui ta osaleb elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamises, mille puhul eeldatakse, et ta tegutseb enda nimel vastavalt käesoleva määruse artiklile 9a:

- a) käesoleva määruse artiklis 63c sätestatud arvestusandmed, kui maksukohustuslane on otsustanud kohaldada üht direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikorrast;
- b) direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 242 sätestatud arvestusandmed, kui maksukohustuslane on otsustanud mitte kohaldada mõnda direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikorrast.

2. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 242a osutatud maksukohustuslane säilitab muude kui lõikes 1 osutatud tarnete kohta järgmise teabe:

- a) selle tarnija nimi, postiaadress ja e-posti aadress või veebisait, kelle tarned on elektroonilise liidese abil võimalikuks tehtud, ja kui on olemas:
 - i) tarnija käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber;
 - ii) tarnija pangakonto number või virtuaalkonto number;

- b) kauba kirjeldus, selle väärtus, kauba lähetamise või veo lõppkoht koos tarnimise ajaga ja võimaluse korral tellimuse number või tehingu kordumatu number;
- c) teenuste kirjeldus, nende väärtus, teave teenuste osutamise koha ja aja kindlaksmääramiseks ning võimaluse korral tellimuse number või tehingu kordumatu number.“
- 5) XI peatüki 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„2. JAGU

Erikorrad, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 358–369x)

1. alajagu

Mõisted

Artikkel 57a

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „liiduväline kord“ – erikord selliste maksukohustuslaste osutatud teenuste jaoks, kelle asukoht ei ole ühenduses, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 2. jaos;
- 2) „liidu kord“ – erikord kauba ühendusesiseseks kaugmüügiks, kauba tarnimiseks liikmesriigis elektrooniliste liideste kaudu, mis teevad kõnealused tarned võimalikuks, ja teenusteks, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, kuid mitte tarbimisliikmesriigis, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 3. jaos;
- 3) „impordikord“ – erikord selliste kaupade kaugmüügiks, mis on imporditud kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos;
- 4) „erikord“ – olenevalt kontekstist kas liiduväline kord, liidu kord või impordikord;

- 5) „maksukohustuslane“ – direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 359 osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada liiduvälist korda, kõnealuse direktiivi artiklis 369b osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada liidu korda, või kõnealuse direktiivi artiklis 369m osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada impordikorda;
- 6) „vahendaja“ – direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369l lõikes 2 määratletud isik.

2. alajagu

Liidu korra kohaldamine

Artikkel 57b

(deleted)

3. alajagu

Liidu korra kohaldamisala

Artikkel 57c

Liidu korda ei kohaldata teenuste suhtes, mida osutatakse liikmesriigis, kus on maksukohustuslase ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht. Selliste teenuste osutamine deklareeritakse kõnealuse liikmesriigi pädevatele maksuhalduritele esitatavas käibedeklaratsioonis vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 250.

4. alajagu

Registreerimine

Artikkel 57d

1. Kui maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile, et ta kavatseb hakata kasutama liiduvälist korda või liidu korda, hakatakse kõnealust erikorda kohaldama alates järgneva kalendrikvartali esimesest päevast.

Kui liidu korraga või liiduvälise korraga hõlmataivate kaupade tarne või teenuste osutamine toimub esimest korda enne kõnealust kuupäeva, kohaldatakse erikorda alates esimese tarne toimumise või teenuse osutamise kuupäevast, tingimusel et maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile tegevuse alustamisest hiljemalt esimese erikorraga hõlmatud kaupade tarnele või teenuse osutamisele järgneva kuu kümnendal päeval.

2. Kui maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile, et ta kavatseb kasutada impordikorda, kohaldatakse seda erikorda alates päevast, mil maksukohustuslasele või vahendajale on antud impordikorra kohaldamiseks individuaalne käibemaksukohustuslasena registreerimise number, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369q lõigetes 1 ja 3.

Artikkel 57e

Registreerimisliikmesriik teeb liidu korda kasutava maksukohustuslase kindlaks tema direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 214 ja 215 osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri abil.

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369q lõike 2 kohaselt vahendajale antud individuaalne registreerimisnumber annab talle võimaluse tegutseda impordikorda kasutavate maksukohustuslaste nimel. Vahendaja ei tohi seda numbrit siiski kasutada maksustatavate tehingute käibemaksu deklareerimiseks.

Artikkel 57f

1. Kui liidu korda kasutav maksukohustuslane ei vasta enam direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369a punktis 2 esitatud määratluses sätestatud tingimusele, ei ole liikmesriik, kus ta oli maksukohustuslasena registreeritud, enam tema registreerimisliikmesriik.

Kui maksukohustuslane vastab siiski endiselt liidu erikorra kasutamiseks nõutavatele tingimustele, peab ta selle korra jätkuvaks kasutamiseks märkima oma uueks registreerimisliikmesriigiks muu liikmesriigi, kus on tema ettevõtte asukoht, või juhul, kui tema ettevõtte asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriigi, kus on tema püsiv tegevuskoht. Kui kaubatarneteks liidu süsteemi kasutava maksukohustuslase asukoht ei ole ühenduses, märgib ta uue registreerimisliikmesriigina selle liikmesriigi, kust ta kaupu lähetab või veab.

Kui registreerimisliikmesriik teise lõigu kohaselt muutub, kohaldatakse seda muutust alates kuupäevast, mil asjaomase maksukohustuslase ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht ei ole enam liikmesriigis, mis oli varem märgitud registreerimisliikmesriigina, või alates kuupäevast, mil kõnealune maksukohustuslane lõpetab kaupade lähetamise või veo sellest liikmesriigist.

2. Kui impordikorda kasutav maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja ei vasta enam direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369l teise lõigu punkti 3 alapunktides b–e sätestatud tingimustele, ei ole liikmesriik, milles maksukohustuslane või tema vahendaja oli registreeritud, enam registreerimisliikmesriik.

Kui maksukohustuslane või tema vahendaja vastab siiski endiselt erikorra kasutamiseks nõutavatele tingimustele, peab ta selle korra jätkuvaks kasutamiseks märkima oma uueks registreerimisliikmesriigiks muu liikmesriigi, kus on tema ettevõtte asukoht, või juhul, kui tema ettevõtte asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriigi, kus on tema püsiv tegevuskoht.

Kui registreerimisliikmesriik teise lõigu kohaselt muutub, kohaldatakse seda muutust alates kuupäevast, mil maksukohustustase või tema vahendaja asukoht või püsiv tegevuskoht ei ole enam liikmesriigis, mis oli varem märgitud registreerimisliikmesriigina.

Artikkel 57g

1. Liiduvälist või liidu korda kasutatav maksukohustuslane võib kõnealuste erikordade kasutamise lõpetada, olenemata sellest, kas ta jätkab selliste kaupade tarnimist või teenuste osutamist, mis võivad olla nende erikordadega hõlmatud. Maksukohustuslane teatab erikorra kasutamise lõpetamisest registreerimisliikmesriigile vähemalt 15 päeva enne selle kalendrikvartali lõppu, mis eelneb kalendrikvartalile, mil ta kavatseb lõpetada korra kasutamise. Lõpetamine jõustub järgneva kalendrikvartali esimesel päeval.

Kaubatarnetega või teenuste osutamisega seotud käibemaksukohustused, mis tekivad pärast erikorra lõpetamise jõustumise kuupäeva, täidetakse vahetult asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

2. Impordikorda kasutatav maksukohustuslane võib selle korra kasutamise lõpetada, olenemata sellest, kas ta jätkab kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüüki. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teatab erikorra kasutamise lõpetamisest registreerimisliikmesriigile vähemalt 15 päeva enne selle kuu lõppu, mis eelneb kuule, mil ta kavatseb lõpetada korra kasutamise. Lõpetamine jõustub järgmise kuu esimesel päeval ja maksukohustuslasel ei ole enam lubatud kõnealusest päevast alates tehtavate tarnete puhul erikorda kasutada.

5. alajagu

Aruandekohustus

Artikkel 57h

1. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teavitab hiljemalt järgmise kuu kümnendal päeval registreerimisliikmesriiki elektroonilisel teel järgmisest:

- a) ta lõpetab erikorraga hõlmatud tegevuse;
- b) ta muudab oma erikorraga hõlmatud tegevust, mistõttu ta ei vasta enam nimetatud erikorra kasutamise tingimustele;
- c) eelnevalt registreerimisliikmesriigile edastatud teave on muutunud.

2. Kui registreerimisliikmesriik artikli 57f kohaselt muutub, teavitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja mõlemat asjaomast liikmesriiki sellest muutusest hiljemalt kõnealuse muutmisele järgneva kuu kümnendal päeval. Ta esitab uuele registreerimisliikmesriigile nõutavad registreerimisandmed, kui maksukohustuslane uut erikorda esimest korda kasutab.

6. alajagu

Väljaarvamine

Artikkel 58

1. Kui mõnda erikorda kasutatav maksukohustuslane vastab ühele või mitmele direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 369e sätestatud väljajätmise kriteeriumile või artiklis 363 või artikli 369r lõigetes 1 ja 3 sätestatud registrist kustutamise kriteeriumile, arvab registreerimisliikmesriik kõnealuse maksukohustuse selle korra kohaldamisest välja.

Üksnes registreerimisliikmesriik saab maksukohustuse erikorra kasutamisest välja arvata.

Registreerimisliikmesriik teeb otsuse väljaarvamise või kustutamise kohta mis tahes kättesaadava teabe, sealhulgas mis tahes muu liikmesriigi esitatud teabe alusel.

2. Maksukohustuse väljaarvamine liidu korrast või liiduvälisest korrast jõustub sellele päevale, mil liikmesriik saadab maksukohustusele elektrooniliste sidevahendite abil väljaarvamise otsuse, järgneva kalendrikvartali esimesel päeval. Kui aga väljaarvamine on tingitud ettevõtte asukoha või püsiva tegevuskoha või kaupade lähetamise või veo alguskoha muutusest, jõustub väljaarvamine selle muutuse kuupäevast.

3. Maksukohustuse väljaarvamine impordikorrast jõustub sellele päevale, mil liikmesriik saadab maksukohustusele elektrooniliste sidevahendite abil väljaarvamise otsuse, järgneva kuu esimesel päeval, v. a järgmistel juhtudel:

- a) kui väljaarvamine on tingitud ettevõtte asukoha või püsiva tegevuskoha muutusest, jõustub väljaarvamine selle muutuse kuupäevast;
- b) kui väljaarvamine tuleneb tema pidevast suutmatusest järgida kõnealuse korra eeskirju, jõustub väljaarvamine alates väljaarvamise otsuse maksukohustusele elektroonilisel teel edastamisele järgnevast päevast.

4. Välja arvatud lõike 3 punktiga b hõlmatud olukorra puhul, kehtib impordikorra jaoks antud individuaalne käibemaksukohustuslasena registreerimise number ajavahemiku jooksul, mis on vajalik enne väljaarvamise kuupäeva tarnitud kauba importimiseks, kuid see ei tohi olla pikem kui kaks kuud alates kõnealusest kuupäevast.

5. Kui vahendaja vastab mõnele direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369r lõikes 2 sätestatud kustutamise kriteeriumile, kustutab registreerimisliikmesriik selle vahendaja registrist ja arwab selle vahendaja poolt esindatud maksukohustuslased impordikorrast välja.

Ainult registreerimisliikmesriik võib vahendaja registrist kustutada.

Registreerimisliikmesriik teeb otsuse kustutamise kohta mis tahes kättesaadava teabe, sealhulgas mis tahes muu liikmesriigi esitatud teabe alusel.

Vahendaja registrist kustutamine jõustub sellele päevale, mil liikmesriik saadab vahendajale ja tema esindatavale maksukohustuslasele elektroonilisel teel kustutamise otsuse, järgneva kuu esimesel päeval, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui kustutamine on tingitud ettevõtte asukoha või püsiva tegevuskoha muutusest, jõustub kustutamine selle muutuse kuupäevast;
- b) kui vahendaja kustutamine tuleneb tema pidevast suutmatusest järgida impordikorra eeskirju, jõustub kustutamine alates kustutamise otsuse vahendajale ja tema esindatavale maksukohustuslasele elektroonilisel teel edastamisele järgnevast päevast.

Artikkel 58a

Erikorda kasutatav maksukohustuslane, kes ei ole kahe aasta jooksul üheski tarbimisliikmesriigis kõnealuse korraga hõlmatud kaupu tarninud või teenuseid osutanud, loetakse oma maksustatava tegevuse lõpetanuks direktiivi 2006/112/EÜ artikli 363 punkti b, artikli 369e punkti b, artikli 369r lõike 1 punkti b või artikli 369r lõike 3 punkti b tähenduses. Nimetatud tegevuse lõpetamine ei takista tal oma mis tahes erikorraga hõlmatud tegevuse taas alustamisel erikorda kasutamast.

Artikkel 58b

1. Kui maksukohustuslane arvatakse ühe erikorra kasutamisest välja kõnealuse korra eeskirjade pideva rikkumise tõttu, jäetakse ta mis tahes korra kasutamisest mis tahes liikmesriigis välja kaheks aastaks, mis järgnevad deklaratsiooniperioodile, mil kõnealune maksukohustuslane erikorra kasutamisest välja arvati.

Esimest lõiku ei kohaldata impordikorra puhul, kui väljaarvamine oli tingitud maksukohustuslase nimel tegutseva vahendaja jätkuvast suutmatusest järgida eeskirju.

Kui vahendaja kustutatakse registrist impordikorra eeskirjade pideva rikkumise tõttu, ei lubata tal tegutseda vahendajana kahe aasta jooksul alates kuust, mil ta kõnealusest registrist kustutati.

2. Maksukohustuslast või vahendajat loetakse erikorra eeskirju pidevalt rikkunuks direktiivi 2006/112/EÜ artikli 363 punkti d, artikli 369e punkti d, artikli 369r lõike 1 punkti d, artikli 369r lõike 2 punkti c või artikli 369r lõike 3 punkti d tähenduses vähemalt järgmistel juhtudel:

- a) kui registreerimisliikmesriik on väljastanud talle või tema nimel tegutsevale vahendajale kolme vahetult eelneva deklareerimisperioodi kohta artikli 60a kohaselt meeldetuletused ning käibedeklaratsiooni pole iga asjaomase deklareerimisperioodi kohta esitatud kümne päeva jooksul pärast meeldetuletuse saatmist;
- b) kui registreerimisliikmesriik on väljastanud talle või tema nimel tegutsevale vahendajale kolme vahetult eelneva deklareerimisperioodi kohta artikli 63a kohaselt meeldetuletused ning tema või tema nimel tegutsev vahendaja ei ole ikka veel maksnud kogu deklareeritud käibemaksusummat iga asjaomase deklareerimisperioodi kohta kümne päeva jooksul alates meeldetuletuse saatmisest, välja arvatud juhul, kui allesjäänud maksmata summa on vähem kui 100 eurot iga deklareerimisperioodi kohta;
- c) kui pärast registreerimisliikmesriigi taotlust ning üks kuu pärast registreerimisliikmesriigi poolt saadetud meeldetuletust ei ole tema või tema nimel tegutsev vahendaja teinud elektrooniliselt kättesaadavaks direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 369, 369k ja 369x osutatud arvestusandmeid.

Artikkel 58c

Maksukohustuslane, kes on liiduvälise korra või liidu korra kasutamisest välja arvatud, täidab kõik pärast erikorra kasutamisest väljaarvamise jõustumise kuupäeva tekkinud kaupade tarnimise või teenuste osutamisega seotud käibemaksukohustused vahetult asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

7. alajagu

Käibedeklaratsioon

Artikkel 59

1. Iga deklareerimisperiood direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f või 369s tähenduses on omaette deklareerimisperiood.

2. Kui liiduvälist korda või liidu korda kohaldatakse vastavalt artikli 57d lõike 1 teisele lõigule alates esimese tarne tegemise või teenuse osutamise päevast, esitab maksukohustuslane eraldi käibedeklaratsiooni selle kalendrikvartali kohta, mille jooksul esimene tarne tehti või teenus osutati.

3. Kui maksukohustuslane on deklareerimisperioodi jooksul registreeritud liiduvälise korra ja liidu korra kasutajaks, esitab ta käibedeklaratsiooni ja teeb sellele vastavad maksed vastava erikorra kohasele registreerimisliikmesriigile vastavalt nende tarnete ja teenuste kohta, mis on tehtud asjaomase erikorraga hõlmatud perioodil.

4. Kui registreerimisliikmesriigi vahetus toimub artikli 57f kohaselt pärast asjaomase deklareerimisperioodi esimest päeva, esitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni ja teeb sellele vastavad maksed nii eelmisele kui ka uuele registreerimisliikmesriigile vastavalt nende tarnete ja teenuste kohta, mis on tehtud või osutatud ajavahemikel, mil asjaomased liikmesriigid olid tema registreerimisliikmesriigiks.

Artikkel 59a

Kui erikorda kasutatav maksukohustuslane ei tarninud deklareerimisperioodil selle erikorra alusel kaupu ega osutanud teenuseid üheski tarbimisliikmesriigis ja tal ei ole vaja teha parandusi eelmistes deklaratsioonides, esitab ta või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni, märkides, et selle perioodi jooksul ei tarnitud kaupu ega osutatud teenuseid (nullsummaline käibedeklaratsioon).

Artikkel 60

Erikordade alusel esitatud käibedeklaratsioonide summasid ei ümardata üles- ega allapoole lähima täisarvulise rahaühikuni. Esitada ja üle kanda tuleb käibemaksu täpne summa.

Artikkel 60a

Registreerimisliikmesriik tuleb elektrooniliste sidevahendite abil maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale, kes ei ole direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f või 369s alusel käibedeklaratsiooni esitanud, meelde, et tal on kohustus esitada käibedeklaratsioon. Registreerimisliikmesriik väljastab meeldetuletuse kümnendal päeval pärast käibedeklaratsiooni esitamise tähtpäeva ning teavitab elektrooniliselt meeldetuletuse väljastamisest teisi liikmesriike.

Maksukontrolli tegemiseks ja käibemaksu kogumiseks tehtavad mis tahes edasised meeldetuletused ja võetavad meetmed jäävad asjaomase tarbimisliikmesriigi ülesandeks.

Olenemata tarbimisliikmesriigi väljastatud meeldetuletustest ning võetud meetmetest esitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni registreerimisliikmesriigile.

Artikkel 61

1. Käibedeklaratsioonis esitatud arvandmeid, mis puudutavad perioode kuni 2020. aasta viimase deklareerimisperioodini (kaasa arvatud), muudetakse pärast selle esitamist üksnes kõnealuse deklaratsiooni muutmisega, mitte järgmiste deklaratsioonide täpsustamisega.

Käibedeklaratsioonis esitatud arvandmeid, mis puudutavad perioode alates 2021. aasta esimesest deklareerimisperioodist, muudetakse järgmiste deklaratsioonide täpsustamisega.

2. Lõikes 1 osutatud muudatused esitatakse registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt kolme aasta jooksul alates esialgse deklaratsiooni esitamiseks ettenähtud kuupäevast.

Eeltoodu ei mõjuta siiski arvestust ja muudatusi käsitlevaid tarbimisliikmesriigi eeskirju.

Artikkel 61a

1. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja esitab oma lõpliku käibedeklaratsiooni ja hilinevad varasemad deklaratsioonid ning teeb vastavad maksed liikmesriigile, mis oli registreerimisliikmesriik lõpetamise, väljaarvamise või muutmise ajal, kui ta:

- a) lõpetab erikorra kasutamise;
- b) on ühe erikorra kasutamisest välja arvatud;
- c) vahetab artikli 57f alusel oma registreerimisliikmesriiki.

Kõik lõpliku deklaratsiooni ja varasemate deklaratsioonide parandused tuleb pärast lõpliku deklaratsiooni esitamist teha otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

2. Vahendaja esitab kõikide maksukohustuslaste, kelle nimel ta tegutseb, lõplikud käibedeklaratsioonid ja hilinevad varasemad deklaratsioonid ning teeb vastavad maksed liikmesriigile, mis oli registreerimisliikmesriik kustutamise või muutuse ajal, kui ta:

- a) kustutatakse registrist;
- b) vahetab artikli 57f lõike alusel 2 oma registreerimisliikmesriiki.

Kõik lõpliku deklaratsiooni ja varasemate deklaratsioonide parandused tuleb pärast lõpliku deklaratsiooni esitamist teha otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile.

7a. alajagu

Impordikord – maksustatav teokoosseis

Artikkel 61b

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369n kohaldamisel loetakse makse aktsepteerimise ajaks aeg, mil impordikorda kasutava maksukohustuslase poolt või nimel on saadud makse kinnitus, makse autoriseerimisteade või kliendipoolne makse tasumise kohustus, olenemata sellest, millal raha tegelik makse toimus, olenevalt sellest, milline kuupäev on kõige varasem.

8. alajagu

Vääring

Artikkel 61c

Kui registreerimisliikmesriik, kelle rahaühik ei ole euro, otsustab, et käibedeklaratsioon esitatakse tema vääringus, kehtib see kõigi erikorda kasutavate maksukohustuslaste käibemaksudeklaratsioonide suhtes.

9. alajagu

Maksed

Artikkel 62

Ilma et see piiraks artikli 63a kolmanda lõigu ja artikli 63b kohaldamist, teeb maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja mis tahes makse registreerimisliikmesriigile.

Maksukohustuslase või tema nimel tegutseva vahendaja poolt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 367, 369i või 369v alusel makstud käibemaksusummad on seotud kõnealuse direktiivi artikli 364, 369f või 369s kohaselt esitatud käibedeklaratsiooniga. Makstud summade edasisi kohandamisi võib maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teha üksnes sellele deklaratsioonile viidates ning neid ei või kanda ei teise deklaratsiooni ega kohandada järgmises deklaratsioonis. Iga makse puhul viidatakse kõnealuse konkreetse deklaratsiooni viitenumbrile.

Artikkel 63

Kui registreerimisliikmesriik on saanud direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 364, 369f või 369s vastavast käibedeklaratsioonist tuleneva summaga võrreldes suurema makse, tagastab ta enammakstud summa otse asjaomasele maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale.

Kui registreerimisliikmesriik on saanud seoses hiljem valeks osutunud käibedeklaratsiooniga teatava summa ja on selle summa juba jaotanud tarbimisliikmesriikidele, maksavad need tarbimisliikmesriigid igaüks oma osa enammakstud summast otse asjaomasele maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale.

Kui aga enammakstud summad on seotud perioodidega kuni 2018. aastani (viimane kaasa arvatud), tagastab registreerimisliikmesriik määruse (EL) nr 904/2010 artikli 46 lõike 3 kohaselt endale jäetud summast vastava osa ning tarbimisliikmesriik tagastab enammakstud summa, millest on maha arvatud registreerimisliikmesriigi poolt tagastatav summa.

Tarbimisliikmesriik teatab elektrooniliste sidevahendite abil registreerimisliikmesriigile kõnealuste tagasimakstud summade suuruse.

Artikkel 63a

Kui maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja on esitanud käibedeklaratsiooni direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f või 369s kohaselt, aga makset ei ole tehtud või kui tehtud makse on käibedeklaratsioonist tulenevast summast väiksem, tuleb registreerimisliikmesriik kümnendal päeval pärast direktiivi 2006/112/EÜ artikli 367, 369i või 369v kohast hiliseima maksetähtpäeva saabumist elektrooniliste vahendite abil maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale meelde mis tahes võlgnetavat käibemaksusummat.

Registreerimisliikmesriik teavitab elektrooniliselt tarbimisliikmesriike meeldetuletuse saatmisest.

Käibemaksusumma kogumiseks tehtavad mis tahes edasised meeldetuletused ja võetavad meetmed jäävad asjaomase tarbimisliikmesriigi ülesandeks. Kui selliseid järjestikuseid meeldetuletusi on väljastanud tarbimisliikmesriik, makstakse vastav käibemaks sellele liikmesriigile.

Tarbimisliikmesriik teavitab elektrooniliselt registreerimisliikmesriiki meeldetuletuse väljastamisest.

Artikkel 63b

Kui käibedeklaratsiooni ei ole esitatud või kui käibedeklaratsioon esitatakse hilinenult või kui on esitatud valeandmeid või kui käibemaksu makstakse hilja, siis arvutab ja määrab intressid, rahalised karistused või mis tahes muud tasud tarbimisliikmesriik. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja maksab sellised intressid, rahalised karistused või muud tasud otse tarbimisliikmesriigile.

10. alajagu

Arvestusandmed

Artikkel 63c

1. Et maksukohustuslase säilitatavaid dokumente saaks pidada direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 369 ja 369k tähenduses piisavalt üksikasjalikeks, peavad need sisaldama järgmist teavet:

- a) tarbimisliikmesriik, kuhu kaubad tarnitakse või teenuseid osutatakse;
- b) teenuste liik või tarnitud kaupade kirjeldus ja kogus;
- c) kaupade tarnimise või teenuste osutamise kuupäev;
- d) maksustatav summa ja kasutatav vääring;
- e) maksustatava summa hilisem suurendamine või vähendamine;
- f) kohaldatav käibemaksumäär;
- g) tasumisele kuuluv käibemaksusumma ja kasutatav vääring;
- h) saadud maksete laekumise kuupäev ja summa;
- i) enne kaupade tarnimist või teenuste osutamist tehtud ettemaksed;
- j) arve väljastamise korral arves sisalduv teave;
- k) teenuste puhul teave, mida kasutatakse kliendi asukoha või alalise elu- või asukoha kindlaksmääramiseks, ning kauba puhul teave, mida kasutatakse kauba kliendile lähetamise või veo algus- ja lõpukoha kindlaksmääramiseks;
- l) tõendid kauba võimaliku tagastamise kohta, sealhulgas maksustatav summa ja kohaldatav käibemaksumäär.

2. Et maksukohustuslane või tema nimel tegutseva vahendaja säilitatavaid arvestusandmeid saaks pidada direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369x tähenduses piisavalt üksikasjalikeks, peavad need sisaldama järgmist teavet:

- a) tarbimisliikmesriik, kuhu kaubad tarnitakse;
- b) tarnitud kaupade kirjeldus ja kogus;
- c) kauba tarnimise kuupäev;
- d) maksustatav summa ja kasutatav vääring;
- e) maksustatava summa hilisem suurendamine või vähendamine;
- f) kohaldatav käibemaksusumäär;
- g) tasumisele kuuluv käibemaksusumma ja kasutatav vääring;
- h) saadud maksete laekumise kuupäev ja summa;
- i) arve väljastamise korral arves sisalduv teave;
- j) teave, mida kasutatakse kauba kliendile lähetamise või veo algus- ja lõpukoha kindlaksmääramiseks;
- k) tõendid kauba võimaliku tagastamise kohta, sealhulgas maksustatav summa ja kohaldatav käibemaksusumäär;
- l) tellimuse number või tehingu kordumatu number;
- m) saadetise kordumatu number, kui maksukohustuslane on tarnimisega otseselt seotud.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teavet registreerib maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja selliselt, et seda saab elektrooniliselt teha viivitamata kättesaadavaks iga tarnitud üksikkauba või osutatud teenuse kohta.

Kui maksukohustuslasel või tema nimel tegutseval vahendajal on palutud esitada elektrooniliselt direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 369, 369k ja 369x osutatud arvestusandmed ja ta ei ole neid esitanud 20 päeva jooksul alates taotluse esitamise kuupäevast, tuleb registreerimisliikmesriik maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale meelde kõnealuste arvestusandmete saatmise vajadust. Registreerimisliikmesriik teavitab elektrooniliselt tarbimisliikmesriike meeldetuletuse saatmisest.“

11. alajagu

Impordikäibemaksu deklareerimise ja tasumise erikord

Artikkel 63d

Impordikäibemaksu igakuise makse tasumisel kooskõlas impordikäibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorraga, mis on ette nähtud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 7. peatükis, võidakse kohaldada tollimaksu tasumise edasilükkamisele kohalduvaid tingimusi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrusele (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik⁶.

Erikorra kohaldamisel võivad liikmesriigid lugeda tingimuse „kauba esitamine tollile isiku eest, kellele kaup saadetakse“ täidetuks, kui kaupa tollile esitav isik teatab oma kavatsusest kasutada erikorda ja küsida käibemaksu isikult, kellele kaup saadetakse.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Liikmesriigid lubavad maksukohustuslastel ja nende nimel tegutsevatel vahendajatel esitada direktiivi 2006/112/EÜ artikli 360, 369c või 369o kohaselt nõutud teabe erikorra alusel registreerimiseks alates 1. oktoobrist 2020.

⁶ ELT L 269, 10.10.2013, lk 1.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*
